

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 22.

Fjerde Session.

17de Møde.

Tirsdagen den 16de November.

(Fort.)

Solst (fortsat): Den høitærede Minister vil formodentlig svare, at en større Virksomhed maa udvikle sig hos Havnecommissiønerne og de communale Bestyrelser, men selv hvor en saadan Virksomhed er tilstede, selv hvor Communalbestyrelserne have erhvervet Ministeriets Tilladelse til at tilbyde sin Garanti til Erhvervelse af de fornødne Penge midler, er man endnu langt fra Maalet. Henvender Communalbestyrelsen sig til Finantserne om et Laan mod dens Garanti og mod Erlæggelse af Renter og Tilbagebetaling i en fastsat ikke lang Arrække, bliver Svaret i Almindelighed: Finantserne have ikke Penge til saadanne Ublaar; og, henvender den sig til Private, ere Betingelserne for Laanet gjerne af den Bessaffenhed, at Communen ikke kan indlade sig derpaa. Der mangler her i Riget et Fond til Ublaar for Communerne. Var et saadant Fond tilstede, vilde ikke alene Havnevesenet, men mange andre communale Indretninger tage et betydeligt Opsving, og under saadanne Forhold vilde Udgifter for Havnene, som den, der her er foreslaaet, ikke være trykkende.

Orsted: Naar den høitærede Indenrigsminister og flere, som kjende til Havnevesenets Detail, hvilket er mig fremmed, mene, at den Revision, her er Tale om, virkelig er til væsentlig Nytte, tør jeg ikke modstige det, men, skal man betragte Sagen blot efter almindelige Grunde, forekommer det mig at være klart, at den Leilighed, som Enhver, der erlægger Havneafgift, har til at paatale de urigtige Beregninger, maatte være tilstrækkelig til at sikke mod overdrevne Beregninger. Erfaringen maa afgjøre, hvorvidt der virkelig ved disse Revi-

sioner tilveiebringes noget Resultat for Havneanordningernes rette Forstaaelse, som ikke paa anden Maade vilde opnaaes. Jeg troer, at de, som erlægge Afgifter, især naar de ere af nogen Betydning, selv undersøge, hvorvidt Beregningen er rigtig eller ikke, og de stole vel neppe paa, at Beregningens Urigtighed vil ialtfald give sig ved Revisionen, thi de have neppe noget Begreb om den Nøiagtighed, hvormed saa mangfoldige Smaating revideres, og naar, efter Aars Forløb, en Resolution falder for, at de skulle have nogle Skillingen, Marker eller Dalere tilbage, have de saamegen Bidtøstighed med at faae dem, at de ligesaa gjerne maatte være frie derfor. At der undertiden kan være nogle tvivlsomme Spørgsmaal med Hensyn til Havneafgisters Beregning, det er Noget, som jeg ikke kan tvivle om. Det har saamange Analogier i andre Gjenstande, hvormed jeg har bekræftet mig, at jeg ikke kan tvivle om, at saadanne Tilfælde maae opstaae, men det forekommer mig, at, naar der indsniger sig ved en eller anden Havnekafe en urigtig Beregningsmaade, vil det ikke let være tænkeligt, at der ikke skulde komme Anke eller Forespørgsel til vedkommende Ministerium, hvorved Urigtigheder ligesaagodt kunde blive forandrede som ved Revisionen. Den omhandlede Revision maa være særdeles minutiøs, naar den skal udføres nøiagtigt, og giver dog neppe et i Forhold dertil passende Udbytte. Naar en aaret Taler har meent, at den omhandlede Revision vil være vigtigere for Havnekasserne end for Handlen, har han uden tvivl forudsat, at der er Spørgsmaal om de egentlige Havnekassers Revision; det er der aldeles ikke. Her er Spørgsmaal om den Revision, som der i Forbindelse med Toldregnskaberne kan anstilles angaaende Beregningsmaaden af Havneafgifterne, og som, efter Lovgiverens udtrykkelige Bydende, skal see, for at forebygge, at der fra-